

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg ikke vil sætte mig til doms over, hvem der er gode forældre, og hvem der er dårlige forældre, hvem der er i stand til at drage den bedste omsorg for børn, og hvem der ikke er. Det er det første udgangspunkt, jeg har.

Jeg tror faktisk personlig, at der vil være registrerede par blandt homoseksuelle, som vil kunne drage en god omsorg for børnene, som vil kunne give børnene kærlighed. Jeg er ikke spor i tvivl om, at det vil vi sagtens kunne finde eksempler på. Men når det så er sagt, vil jeg kigge på nogle af de andre argumenter for, at vi stemmer imod de her forslag. Bl.a., som der nu allerede har været debatteret, først og fremmest omkring donorlandene; hvordan er det, de ser på situationen?

Der vil jeg gerne komme med nogle tal for, hvordan det har set ud i de undersøgelser, Sverige har lavet, før de fik deres lov vedtaget. Der var man ude at stille 25 donorlande to spørgsmål, hvoraf det ene lyder: Hvorvidt det enkelte land vil være indstillet på at bortadoptere til registrerede partnere. Det andet spørgsmål lyder: Om regler i Sverige, der giver mulighed for, at registrerede partnere kan adoptere, vil påvirke forældres, ægtefællers og enliges mulighed for adoption.

Der var 25 lande, der blev spurgt. Der var kun 17, der svarede. Af de 17, der svarede, kunne alle sige, at de ikke vil acceptere registrerede partnere som adoptanter. Ni lande anførte til det næste spørgsmål, at det ikke vil påvirke muligheden for adoption til ægtefæller og enlige, at Sverige vedtog reglen om adoptionsadgang for registrerede partnere. Letland svarede, at der vil være en risiko for, at det påvirkede negativt, og endelig kan vi se, at der er syv lande, som ikke svarede på det her spørgsmål.

Der er min konklusion også ud fra de svar, donorlandene har givet, at det for det første vil være meget vanskeligt. Det kan vi jo se, for de svarede, at de ikke vil være med til at bortadoptere børn til et registreret par. For det andet bekymrer det mig da også, at det kun er 17 ud af de 25 lande, der overhovedet svarer, og at der er syv lande, der ikke svarer på spørgsmål nr. 2, nemlig om det har en påvirkning, hvis Sverige vedtager den lov her, i forhold til at bortadoptere børn i det hele taget. Det er jo bekymrende, for et manglende svar kan jo også være en tvivl, sådan kan vi også tolke det.

Det var om donorlandene, men for mig er det ikke engang den væsentligste begrundelse for, at

vi skal sige nej til de her forslag. Det væsentlige ligger i den svageste part, som vi altid skal tage udgangspunkt i, nemlig børnene.

Kl. 18.30

Det blev kendt før jul, at de her ting ville blive fremsat, og det har jo sikkert for mange af os ordførere, vil jeg tro, eller for os alle sammen af født en masse mails, en masse kommunikation med mange mennesker om det her, for det er et emne, mange har følelser over for.

Jeg har fået mange mails fra adoptivbørn, som har advaret mig imod at stemme for de her forslag. Det, de har sagt til mig, er: Som adoptivbørn har mange af os i forvejen identitetsproblemer. Hvordan vil det så blive, hvis man ydermere kommer ind i et familieforhold, hvor familieforholdet ikke ligner det forhold, flertallet i landet har? Det vil sige, at man her så også kommer til at tilhøre en minoritetsgruppe og noget, der ikke ligner flertallet. Det har bekymret dem meget, og jo mere jeg har talt med dem, jo mere er det også kommet til at bekymre mig. Det skal jeg ikke lægge skjul på.

Og den svageste part i det her er barnet, og vi har én opgave som politikere her, nemlig at varetage netop barnets tarv.

En anden grund er jo også, at vi kan være mange – det tror jeg vi er også i Danmark – der har en liberal indstilling til, at folk har forskellige mønstre, forskellige levevis, også seksuelt. Vi har et stort frisind i Danmark, heldigvis for det. Vi respekterer, når folk har en anden måde at gøre tingene på, en anden måde at leve på, en anden måde at dyrke deres partnerskab på. Det har vi stort frisind over for.

Men frisind betyder ikke, at vi har tolerance i enhver henseende, og at vi synes, at alt er rigtigt for alle. Det synes jeg er væsentligt at vægte. Der er en part her, det er selvfølgelig de homoseksuelle, som har et klart ønske om også at kunne blive forældre. Der er en anden part, barnet, der er den svage. Så er der faktisk en tredje part, som også spiller ind i hele denne sag. Det er omgivelserne, hvordan omgivelserne reagerer. Og det kunne godt bekymre mig – og det kan det, og det gør det – når jeg virkelig har tænkt tingene igennem. Og det har jeg. Jeg har meget overvejet for og imod.

Hvis man, som adoptivbørnene har givet udtryk for, i forvejen kan føle sig blandt en minoritet og dermed også kan have nogle identitetsproblemer, og så igen måske skal udsættes for diverse bemærkninger tangerende mobning i forhold til omgivelserne, så er jeg bekymret for